

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 344/2026
26.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Биљане Бранковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 248/25 од 24.10.2025. године и Вишег суда у Нишу Кж1 15/26 од 03.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 26.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Биљане Бранковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 248/25 од 24.10.2025. године и Вишег суда у Нишу Кж1 15/26 од 03.02.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 248/25 од 24.10.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, коју ће издржати по правноснажности пресуде.

Истом пресудом одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног АА, с тим што ће о висини истих суд одлучити посебним решењем, док је оштећена ББ ради остваривања имовинско правног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 15/26 од 03.02.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Биљана Бранковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду, али другом судији појединцу.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је донео одлуку као у изреци, налазећи да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74., члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члана 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Бранилац окривљеног АА, као разлог подношења захтева, наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП.

Међутим, кроз образложење захтева, бранилац суштински оспорава правилност утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП) и разлоге правноснажних пресуда односно указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Наиме, у поднетом захтеву бранилац окривљеног указује да је у току поступка дошло до измене времена извршења кривичног дела, у односу на раније утврђено време, те да је суд такву промену прихватио без одговарајућег образложења. Даље наводи, да је образложење првостепене пресуде контрадикторно, имајући у виду исказе учесника у поступку, а посебно у односу на време прегледа оштећене и издавања медицинске документације, који докази, по њеном ставу нису усклађени са закључцима суда. Посебно оспорава образложење другостепене пресуде, истичући да другостепени суд, иако не спори медицинску документацију, не узима у обзир све релевантне околности у вези са временом њеног сачињавања, већ доноси закључке, који по мишљењу одбране, нису засновани на правилно утврђеним чињеницама, те наводи да је у истој ситуацији, на основу истих доказа, суд у поновљеном поступку, донео различиту одлуку, што доводи у питање доследност и правилност оцене доказа.

Осталим наводима захтева бранилац окривљеног, указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, суштински наводећи да окривљеном није правилно одмерена казна, јер је суд као одлучујућу околност ценио његову ранију осуђиваност, доводећи у вези са тим у питање и оцену суда у погледу сврхе кажњавања, и то како у односу на самог окривљеног тако и на плану генералне превенције.

Како, из изнетих навода захтева произилази да бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца (члан 438. став 2. тачка 1) и члан 439. тачка 2) и 3) ЗКП), док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП), повреду поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, што нису законски разлози због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреду закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Биљане Бранковић, оценио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**